

KÖY TETKİK GEZİLERİ:

KAZANLI

937 yılında nahiye merkezi ittihaz edilmiş... Eti Türklerle meskûn ve çok terakkiye müsait güzel bir köydür.

Nüfusu 1935 sayımına göre kadın ve erkek 1338 kişidir. Halkı bahçeci, çifçi ve ameledir. Ameleler topraksız olan köylüdür. Bu zavallular civar çiftliklerde çalışırlar. 55 ailede 300-350 nüfusun hiç toprağı yoktur.

Köyün 2 öğretmenli 3 dershaneli ve beş sınıflı bir ilk mektebi var. 143 çocuk mektebe devam etmektedir. Okulları 6000 liraya mal olmuştur. 1600 lirası hars komitesi tarafından verilmiş üst tarafını da köylü temin etmiştir.

Köyde pamuk, buğday, yulaf, arpa ekilir. Bu yıl % de altı mahsul alınmıştır.

Köylü, çok borçlanmıştır. Ziraat bankasına taksitlere bağlanmış otuz bin lira borçları var. Ayrıca Osmanlı bankasile diğer bankalara ve harice on bin lira borçları var.

Köyden 13 delikanlı askerliğini yapmaktadır; hapishanede kimse yoktur. Kız kaçırma ve fuhuş yoktur. Çok misafirperverdirler.

Kazanlı'nın genç müdürü çok çalışmış ve çalışmaktadır. Köyde yeni bir meydan açılmış... Güzel bir hükümet konağı, jandarma karakolu yapılmış... Bir radyo alınmış... Köylü her gün muntazaman dünya haberlerini almakta... Boş zamanlarda radyo konserlerini dinlemektedir.

İlk bakımda bu köy işlenmemiş gibi görünürse de nahiye merkezi olmazdan evvelki halini bilenler şimdiki duruma göre bu güzel yurd parçasının bir mamureye çevrildiğini derhal takdir ederler. Bu da hiç şüphesiz genç Türkiye cumhuriyetinin halka ve memurlara aşıladığı yüksek enerjinin parlak bir eseridir.

Emin Epengin

İçel, Mersin Halkevi Aylık Dergisi, Sayı 22, İkinci Teşrin 939, s. 18.